

متن پرسش

با سلام مجدد دوباره ما و المیزان: در معنای رب اینها را آورده اند : ۱. به معنای مالک ۲. به معنای بزرگ ۳. به معنای اختیار دار ۴. به معنای پرورش دهنده ۵. اصلاحگر امور به قصد تربیت. حال علامه ره یک نصف خط جمله می‌فرمایند که به نظرم هر ۵ را شامل می‌شود: می‌فرمایند: رب مالکی است که امر مملوک خود را تدبیر می‌نماید یعنی اگر بخواهد تدبیر کند قطعا مالک است قطعا هم بزرگ است قطعا اختیار دار است و علت تدبیرش نیز این است که پرورش دهد و اصلاح امور هم می‌کند به قصد پرورش. آیا این برداشت صحیح است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حتماً همین‌طور است زیرا وقتی وجود مخلوق در نسبتی کامل و تمام در قبضه حضرت خالق است؛ اوست که خدایی می‌کند و به حکم ربوبیتش، جان انسان، میدانِ ربوبیت حضرت حق می‌شود. حال این مائیم و نظر به ربوبیت حضرت محبوب با همه صفات پنجگانه، اگر به ربوبیت او دل بسپاریم. موفق باشید